

۳۲ کارگر خانه نشین شدند؛

اخراج کارگران روزمزد شهرداری ایرانشهر

حدود ۳۲ نفر است و با قرار داد روزمزدی مشغول به کار بودند، در بخش های مختلف مانند فضای سبز یا پاکبانی اشتغال داشته اند. یکی از کارگران تعدیل شده، ضمن اشاره به دخالت های برخی مدیران شهری در این اخراج ها، به خبرنگار ایلنا گفت: «در این شرایط به رنج اقتصادی، بیکاری و حذف ناگهانی نیروها، یک در دسر علیه حاد است که سفره های کوچک خانواده های ما را به نابودی می کشانند. ما نه حقوق نجومی می خواستیم و نه مزایای خاص؛ تنها به حداقل حقوق کارگری راضی بودیم و با شرافت در گرما و سرما خدمت کردیم.» او با لحنی گلایه آمیز ادامه داد: «مگر برای کار سخت رفت و روب خیابان ها چقدر به یک کارگر روزمزد می دهند که حالا هم راهم از مادر می می کنند؟ مادوسال با امید به استخدام دائم، با شرایط سخت کنار آمدیم، اما حالا پادش این خدمتی من، مت، خانه نشینی است.» این کارگران اکنون در بلا تکلیفی به سر می برند و از مسئولان استانی و نهادهای نظارتی، خواستار رسیدگی فوری برای بازگشت به کار هستند.

■ ■ ■

در اعتراض به تعهدات قانونی بر زمین مانده؛

بازنشستگان مخابرات اصفهان تجمع کردند

بازنشستگان شرکت مخابرات اصفهان در اعتراض به بلا تکلیفی مطالبات، مقابل ساختمان استانداری تجمع کردند. به گزارش خبرنگار ایلنا، جمعی از بازنشستگان شرکت مخابرات ایران در استان اصفهان، روز شنبه ۲۰ تیرماه، با برپایی تجمع اعتراضی مقابل ساختمان استانداری، به عملکرد مدیران شرکت مخابرات و وضعیت رفاهی موجود در این مجموعه اعتراض کردند. این معترضان خواستار مدارا حله فوری مسئولان ارشد استانی برای رسیدگی به چالش های معیشتی خود شدند. تجمع کنندگان تأکید دارند که مدیران شرکت مخابرات باید اجرای کامل تعهدات مرتبط با حقوق و مزایای قانونی آن ها را در دستور کار قرار دهند؛ بازنشستگان مخابرات اصفهان معتقدند که ساختار مدیریتی این شرکت مطالبات قانونی آن ها را همچنان بلا تکلیف گذاشته است و هیچ کس پاسخگوی وضعیت معیشتی و رفاهی جامعه بازنشستگان نیست. این حرکت اعتراضی در شرایطی رقم خورد که بازنشستگان مخابرات در ماه های گذشته نیز بارها اعتراض خود را نسبت به وضعیت مطالبات معوق، اجرای ناقص آیین نامه ۸۹/۲۴ و چالش های جدی بیمه تکمیلی اعلام کرده بودند، عدم پایبندی کارفرما به مفاد آیین نامه مصوب سال ۱۳۸۹، اصلی ترین محور نارضایتی این منف به شمار می رود. بررسی روند ماه های گذشته نشان می دهد این تجمعات محدود به استان اصفهان نبوده است؛ کمابینکه در روز اول تیرماه نیز، بازنشستگان شرکت مخابرات ایران در استان های دیگری از جمله کردستان و تهران تجمعات مشابهی برگزار کردند. در آن حرکت های اعتراضی نیز، مطالبات اصلی کارگران بازنشسته بر محور پرداخت معوقات و تعیین تکلیف بیمه تکمیلی استوار بود.

■ ■ ■

در پی وقوع آتش سوزی صورت گرفت؛

تشکیل پرونده قضایی و احضار مدیرعامل پالایشگاه پلدختر

در پی وقوع آتش سوزی در مینی پالایشگاه خصوصی پلدختر، دستگاه قضایی وارد عمل شد و مدیرعامل این واحد صنعتی را به دلیل بی توجهی به پروتکل های ایمنی و تذکرات پیشگیرانه احضار کرد. دادستان عمومی و انقلاب پلدختر با اشاره به تشکیل پرونده قضایی و احضار مدیرعامل این واحد، گفت: «تنها دو هفته پیش در جریان بازدید میدانی، تذکرات لازم و اخطارهای قانونی در خصوص نایبم بودن محل دپوی پسماند روغن به مدیریت این مجموعه ابلاغ شده بود. اما متأسفانه عدم توجه به این اخطارها و سهل انگاری در اجرای پروتکل های ایمنی، مصداق بارز به خطر انداختن سلامت و امنیت عمومی است.» علی الرضا با تأکید بر اینکه دستگاه قضایی در برخورد دلبایی توجهی به مسائل ایمنی که منجر به حوادث ناگوار می شود قاطعانه عمل خواهد کرد، افزود: «دستورات قضایی لازم جهت بررسی ابعاد دقیق حادثه، شناسایی مقصران و تعیین میزان قصور احتمالی صادر شده است. مدیرعامل این مجموعه برای ارائه توضیحات احضار شده و پرونده به صورت ویژه در حال رسیدگی است.» وی در پایان بایبان اینکه «حفظ جان کارگران» خط قرمز ددستانی است، تصریح کرد: «واحدهای خصوصی مکلف به رعایت دقیق استانداردهای ایمنی هستند. هرگونه سهل انگاری در این زمینه، تبعات قانونی سنگینی برای مسئولان امر به همراه خواهد داشت و دستگاه قضا در برخورد با اینگونه موارد، هیچ ملاحظه ای نخواهد داشت.»

■ ■ ■

فشار کارگران برای اجرای وعده رئیس جمهور؛ شرکت های پیمانکاری حذف شوند

کارگران و کارکنان بخش پیمانکاری در سراسر کشور با امضای کارزاری، خواستار اجرای فوری دستور صریح دکتر مسعود پزشکیان مبنی بر حذف شرکت های تأمین نیرو از دستگاه های اجرایی شدند. این مطالبه که با از جاع به وعده های انتخابی رئیس جمهور در روز کار مطرح شده است، باهدف تحقق عدالت شغلی و امنیت خاطر میلیونی کارگرانی که تحت عنوان ارکان ثالث «پیمانکاری و شرکتی مشغول به کار هستند، شکل گرفته است. متقاضیان این مطالبه، از معاون اول رئیس جمهور، رئیس سازمان اداری و استخدامی کشور و تمامی وزرای دولت خواسته اند تا با گذشت زمان از وعده مذکور، هرچه سریع تر نسبت به اجرایی کردن این دستور صریح اقدام کنند. کارگران تأکید دارند که تحقق این وعده، نه تنها باعث برقراری عدالت در بازار کار می شود، بلکه می تواند سرپایه اجتماعی کشور و رضایتمندی عمومی را به شدت افزایش دهد.

نسرین هزاره مقدم

همین الان هم تفکرات مدیریتی ناشی از سلاقی و علاقی شامل وابستگی های سیاسی، به دلیل نبود ناظر مستقل، در تأمین اجتماعی حاکم است و هزینه های سنگین آن را بیمه شدگان با تنزل سطح کمی و کیفی خدمات می پردازند؛ مدام می گویند پول نداریم فلان و بهمان خدمت را ارائه دهیم یا حقوق شمارا عادلانه افزایش دهیم...

افلاس امروز تأمین اجتماعی، نتیجه ی بی پروبرگر داختلاس های دیروز است؛ در طول دهه های گذشته، تأمین اجتماعی همواره مرغ عزا و عروسی بوده که افزوده ها، نزدیکان به اصحاب قدرت و دولت ها هر زمان که دلخواهشان بوده، بدون پاسخگویی به افکار عمومی، آن را سر بریده اند و تن و جان آن را به نفع منافع شخصی تصاحب کرده اند.

هیچ زمان طبقه ی کارگر در جریان اتفاقات ناگواری که زیر پوست ملت به تأمین اجتماعی رخ داده، قرار نگرفته است؛ اختلاس ها، سوءبرداشت ها و دستاندازی ها، در هاله ای از محرمانگی پوشانده شده و همیشه مالکان اصلی صندوق یعنی کارگران و بازنشستگان، ناچرم تلقی شده اند و از قضا همیشه همین صاحبان نامحرم بوده اند که در اقتصاد رانتی و رابطه ای ایران، تاوان اشتباهات و سودجویی های دیگران را پرداخته اند.

وضع ناگوار بیمه شدگان

امروز هم، بیش از ۶۰ سال بعد از تأسیس نهادی به نام صندوق تأمین اجتماعی، بازم به این کارگران و بازنشستگان هستند که تاوان دهه ها فساد و اختلاس را می پردازند: «حقوق بازنشستگان بعد از سه ماه انتظار با جیب های خالی، بیش از ۶ میلیون افزایش یافته؛ در یافتی یک کارگر بازنشسته حداقل بگیر با ۳۰ سال کار، چیزی حدود ۲۰ میلیون تومان و در مواردی حتی کمتر است، یعنی کمتر از یک سوم خط فقر.

کارگران و بازنشستگان در شهر های کارگر نشین از جمله شوش خوزستان، سال هاست که مطالبه ی ساخت و تکمیل یک مرکز درمانی ملکی را پیگیری می کنند؛ این پیگیری ها همیشه با پاسخ منفی مقامات تأمین اجتماعی مواجه شده است.

سطح خدمات درمان تحت پوشش بیمه، به شدت در سال های اخیر تنزل یافته؛ به گونه ای که امروز بسیاری از دارو ها، خدمات کلینیکی و پاراکلینیکی و حتی آزمایشات متداول ویتامین (لاژشمول بیمه پایه خارج شده؛ بازنشستگان با وجود صرف میلیی هنگفت برای بیمه تکمیلی که از توان بسیاری از آن ها خارج است، باز هم درمان مکفی و رضایت بخش ندارند. و...»

همه اینها در حالیست که آخرین پیگیری ها نشان می دهد، تأمین اجتماعی در بهترین شرایط و با فرض بازگشت کشور به شرایط عادی در سال جاری، ماهانه می تواند حدود ۹۰ هزار میلیارد تومان از محل وصول حق بیمه درآمد کسب می کند و کاستی نقدینگی را با سایر روش های تأمین مالی فراهم می کند؛ این در حالی است که فقط بر پرداخت مستمری بازنشستگان و مستمری بگیران به حدود ۱۴۰ هزار میلیارد تومان رسیده و سازمان علاوه بر آن، تعهدات گسترده ای در حوزه درمان، بیمه بیکاری، حمایت های کوتاه مدت و سایر خدمات بیمه ای بر عهده دارد. سوال اینجاست که در این معادله، سود شرکت های شستا کجاست؛ این همه سرمایه گذاری و واگذاری در طول سالیان دراز، چرا منفعت چندانی برای طبقه ی کارگر نداشته و از آن مهتر، چرا تأمین اجتماعی به این حال و روز افتاده است؟

یا اگر سوءبرداشت ها، فساد ها و اختلاس ها در تاریخ متاخر این نهاد بیمه گر، در قالب یک ساختار رانتی و رابطه ای رخ نمی داد، امروز بازنشستگان باید برای افزایش قانونی حقوق و مزایای قانونی خود این همه مرارت بکشند و در نهایت نیز با این پاسخ مواجه شوند که بخشید منافع کافی نداریم؟!

سوءبرداشت ها و تصاحب مال غیر بخوانید کارگران - کار را به اینجا رسانده و این در حالیست که پول ها و منابع را «دیگران» برده اند اما تاوان آن را «کارگران و بازنشستگان» می دهند، کارهایی که همواره به و وظیفه خود در قبال این صندوق بیمه گر بدون وقفه و بی چون و چرا عمل کرده اند؛ هر ماه سسی در صدار حقوق ناچیز شان را به این صندوق سپرده اند، تا پس اندازی باشد برای روز های پیری و از کار افتادگی.

سیاهه تخلفات در تأمین اجتماعی، پایان پذیر نیست و به نقطه پایان نمی رسد؛ این فساد ها امروز گلولی تأمین اجتماعی را گرفته و به روایتی این سازمان ماهانه ۴۰ همت و به روایت دیگر ۶۰ همت کسری بودجه دارد که تاوان آن را بازنشستگان و در مرحله بعد، خانواده های کارگری می پردازند

مروری بر فساد ها و اختلاس های تاریخی

فقط کفایت به چند نمونه از این سوءبرداشت ها، بدون توجه به تقدم و تاخیر تاریخی اشاره کنیم؛ اینها فقط چند نمونه ی افشا شده است؛ بی شک در تاریخ چند دهه اخیر تأمین اجتماعی، از این نمونه های تاسف بار بسیار یافت می شود: در شهر پور ۱۴۰۰، مدیرعامل تأمین اجتماعی از فساد ۴۰ میلیاردی یک مدیر بازنشسته تأمین اجتماعی خبر داد؛ حق مشاوره های کلانی که این مدیر سازمان گرفته، موجب شده چند کارفرمای بزرگ، قانون را دور بزنند و حق بیمه ی کارگران ۲۴۳ میلیون تومان برای پرداخت به حدود ۵۰ نفر از اعضای هیات امناء، مدیر عامل و مدیران سایر سطوح سازمان تأمین اجتماعی به تصویب رسیده و تنها سهیم یک نفر ۴۰۰ میلیون تومان بوده کمی در زمان عقب تر برویم؛ پیش از

مروری بر روند سقوط تأمین اجتماعی: از تخلفات مالی سعید مرتضوی تا حقوق های نجومی خواص؛

افلاس امروز، نتیجه بی پرو برگرد اختلاس های دیروز

است.» در آن زمان، امضای مرتضوی و زنجانی پای قرار داد ۱۷ هزار میلیارد تومانی بابت یک چک خرید جعلی به نام تأمین اجتماعی بر ملا شد؛ نادر قاضی پور نماینده مجلس در همان زمان گفت: «در مورد خرید ۱۷ هزار میلیارد تومانی، تفاهنامه موجود است؛ محرمانه هم نیست عادی بوده و هم بایک زنجانی و هم مرتضوی این کار هه به میلیون تومانی بین خود انجام دادند... مرتضوی درباره آن یک چک گفته در یافت آن تحمیلی از سوی دولت بود، حال جدای از این مسایل آیا انصاف است که یک شرکت زیر مجموعه تأمین اجتماعی که بالغ بر ۵۰ هزار میلیارد تومان می ارزد به یک سوم قیمت واقعی اش به فروش برسد... و همان زمان بازم در مجلس عنوان شد: «داره سازمان تأمین اجتماعی معطوف به درآمد هزینه ها نبوده... اسم افرادی که کارت هدیه میلیون تومانی به خود تقسیم کردند را افشا می کنیم، این افراد هیچ توجهی به منافع بیمه شدگان مستضعف سازمان نکرده اند. همچنین مجلس افرادی را که بخششی از پرونده ها و اسناد تفحص از سازمان تأمین اجتماعی را روندند یا گسم کردند تحت تعقیب قرار می دهد، باید سرمان را در برابر مردم به علامت شرم به زمین ببنداز یم.»

تازمانی که ساختار اداره و مدیریت تأمین اجتماعی، دولتی و رانتی باقی بماند و کارگران بیرون گو دمد بریت تأمین اجتماعی بنشینند فقط شاهد حیف و میل شدن دارایی هایشان باشند، اوضاع تغییری نخواهد کرد؛ قطار تأمین اجتماعی، همیشه و همواره بر همان ریل بر داشت و تبعیض و رانت حرکت خواهد کرد

یک بند دیگر از گزارش مجلس در همان زمان نشان می دهد «تفاهنامه های در تاریخ ۲۷ آذر سال ۹۱ بین سازمان هلدینگ سورینت قشم به مدیر عاملی بایک زنجانی منعقد شد. مطابق این تفاهنامه مقرر شده بود تا سقف چهار میلیارد یورو (معادل ین ژاپن) ۱۳۸ شرکت متعلق به سازمان تأمین اجتماعی - که اغلب موضوع تحقیق و تفحص بودند - به شرکت سورینت قش و واگذار شود.»

و اما چه بذل و بخشش هایی که از جیب طبقه ی کار گر به خواص و نزدیکان آقایان در سال های ۹۱ و ۹۲ نشده است؛ بخش هایی از گزارش، این بخش ها را نشان می دهد: «۵۰۰ میلیون ریال به رییس دفتر آقای رحیمی (تحويل به رییس دفتر آقای رحیمی در همان زمان گفت: «در مورد خرید ۱۷ هزار میلیارد تومانی، تفاهنامه موجود است؛ محرمانه هم نیست عادی بوده و هم بایک زنجانی و هم مرتضوی این کار هه به میلیون تومانی بین خود انجام دادند... مرتضوی درباره آن یک چک گفته در یافت آن تحمیلی از سوی دولت بود، حال جدای از این مسایل آیا انصاف است که یک شرکت زیر مجموعه تأمین اجتماعی که بالغ بر ۵۰ هزار میلیارد تومان می ارزد به یک سوم قیمت واقعی اش به فروش برسد... و همان زمان بازم در مجلس عنوان شد: «داره سازمان تأمین اجتماعی معطوف به درآمد هزینه ها نبوده... اسم افرادی که کارت هدیه میلیون تومانی به خود تقسیم کردند را افشا می کنیم، این افراد هیچ توجهی به منافع بیمه شدگان مستضعف سازمان نکرده اند. همچنین مجلس افرادی را که بخششی از پرونده ها و اسناد تفحص از سازمان تأمین اجتماعی را روندند یا گسم کردند تحت تعقیب قرار می دهد، باید سرمان را در برابر مردم به علامت شرم به زمین ببنداز یم.»

تازمانی که ساختار اداره و مدیریت تأمین اجتماعی، دولتی و رانتی باقی بماند و کارگران بیرون گو دمد بریت تأمین اجتماعی بنشینند فقط شاهد حیف و میل شدن دارایی هایشان باشند، اوضاع تغییری نخواهد کرد؛ قطار تأمین اجتماعی، همیشه و همواره بر همان ریل بر داشت و تبعیض و رانت حرکت خواهد کرد

یک بند دیگر از گزارش مجلس در همان زمان نشان می دهد «تفاهنامه های در تاریخ ۲۷ آذر سال ۹۱ بین سازمان هلدینگ سورینت قشم به مدیر عاملی بایک زنجانی منعقد شد. مطابق این تفاهنامه مقرر شده بود تا سقف چهار میلیارد یورو (معادل ین ژاپن) ۱۳۸ شرکت متعلق به سازمان تأمین اجتماعی - که اغلب موضوع تحقیق و تفحص بودند - به شرکت سورینت قش و واگذار شود.»

اما تازمانی که ساختار اداره و مدیریت تأمین اجتماعی، دولتی و رانتی باقی بماند و کارگران بیرون گو دمد بریت

تأمین اجتماعی بنشینند و فقط شاهد حیف و میل شدن دارایی هایشان باشند، اوضاع تغییری نخواهد کرد؛ قطار تأمین اجتماعی، همیشه و همواره بر همان ریل بر داشت و تبعیض و رانت حرکت خواهد کرد.

راهکار موثر فقط، تغییر شیوه حکمرانی این نهاد و میزان آن به وسیله نمایندگان واقعی و مستقل شرکای اجتماعی، برآمده از تشکل های صنفی واقعی ست؛ دولت و مدیران سیاسی و جناحی باید کنار بروند. «علیرضا حدیری» کارشناس رفاه و تأمین اجتماعی، در رابطه با نقش فساد ها و تخلفات در بحران امروز تأمین اجتماعی به ایلنا می گوید: انجام وظایف و تکالیف نهاد ها از جمله تأمین اجتماعی، فقط با نظارت و کنترل مستقل و آزادانه و فارغ از تعارض منافع امکان پذیر است. بدون تردید، هر جاتخلفی در یک نهاد می بینیم که در طول زمان باز تکرار می شود، مشکل به ساختار حکمرانی آن نهاد بر می گردد.

او تأکید می کند: فقط وقتی اطمینان پیدا می کنیم که یک نهاد با سازمان کارش را درست انجام می دهد که سیستم های نظارتی و کنترلی خیلی مستقل و آزاد داشته باشیم که این سیستم ها قدرت اجرایی و بازدارندگی هم داشته باشند. ساختار نظام جامع رفاه و تأمین اجتماعی در دولت احمدی نژاد، ترکیب حکمرانی تأمین اجتماعی در شورایی تأمین اجتماعی و هیات نظارت، سه جانبه و تقریباً دوگانه و ترکیب بود. شرکای اجتماعی به طور مستقل نمایندگان خود را معرفی می کردند و مداخله دولت مطرح نبود اما ماده ۱۷ قانون ساختار، مجوز احراز صلاحیت را به نهاد دولت عطا کرده است و با دولتی سازی مدیریت صندوق تأمین اجتماعی، استقلال نهادی آن را از بین برده است.

حدیری نتیجه می گیرد، وقتی استقلال نهادی مخدوش شد، تخلفات و سوءاستفاده ها، عامدانه و غیر عامدانه، قانونی و غیر قانونی، رواج می یابد؛ این یک اصل بسیار بدیهی ست اما اینکه در تأمین اجتماعی، هزینه تخلفات و مفاسد را بیمه شدگان پرداخت کنند، نه تنها ناعادلانه که غیر اخلاقی و غیر انسانی ست. این کارشناس رفاه با اشاره به تخلفات گسترده سال های قبل و به طور مشخص، همدستی های بایک زنجانی و سعید مرتضوی و برداشت های مدیران و هیات مدیره ها در تأمین اجتماعی و شستای می گوید: این اتفاقات به دلیل سوءمدیریت و تعارض منافع رخ داده و با تاسف باید بگوییم، همین الان هم تفکرات مدیریتی ناشی از سابق و علاقی شامل وابستگی های سیاسی، به دلیل عدم وجود ناظر مستقل، در تأمین اجتماعی حاکم است و هزینه های سنگین آن را بیمه شدگان با تنزل سطح کمی و کیفی خدمات می پردازند؛ مدام می گویند پول نداریم فلان و بهمان خدمت را ارائه دهیم

یا حقوق شمارا عادلانه افزایش دهیم... امروز، هر چند ناعادلانه و هر چقدر غیر اخلاقی، تاوان همه این تخلفات و دست اندازی ها، از بذل و بخشش ها گرفته تا حقوق های نجومی و بازنشستگان می پردازند؛ همان بازنشستگانی که امسال با تمام اضافات و افزایش، حقوق شان چیزی حدود ۲۰ میلیون تومان یا حتی کمتر شده و وقتی پایان ماه در اضطراب و ریزش حقوق و تاخیر آن با مآ تماس می گیرند، حرف هایشان تکراری ست؛ آن ها می گویند در یخچال یک دانه تخم مرغ و در سفره نان خالی هم نداریم...

سیاهه تخلفات در تأمین اجتماعی، پایان پذیر نیست و به نقطه پایان نمی رسد؛ این فساد ها امروز گلولی تأمین اجتماعی را گرفته و به روایتی این سازمان ماهانه ۴۰ همت و به روایت دیگر ۶۰ همت کسری بودجه دارد که تاوان آن را بازنشستگان و در مرحله بعد، خانواده های کارگری می پردازند.

چاره کار، اصلاح ساختار حکمرانی تأمین اجتماعی است

اما تازمانی که ساختار اداره و مدیریت تأمین اجتماعی، دولتی و رانتی باقی بماند و کارگران بیرون گو دمد بریت

مطالبه بازنشستگان فولاد اصفهان در تجمع اعتراضی: مرحله سوم متناسب سازی اجرایی شود

شماری از بازنشستگان و مستمری بگیران صندوق بازنشستگی فولاد در شهر اصفهان، در اعتراض به تأخیر در اجرای ۳۰ درصد نهایی متناسب سازی، بی تفاوتی نسبت به صدور احکام و همچنین عدم تحقق مطالبات خود در حوزه درمان، دست به تجمع صنفی زدند.

به گزارش خبرنگار ایلنا، صبح شنبه ۲۰ تیر ماه، جمعی از بازنشستگان صندوق بازنشستگی فولاد در شهر اصفهان در اعتراض به عدم تحقق مطالبات خود، تجمعی را مقابل ساختمان استانداری اصفهان بر پا کردند. یکی از بازنشستگان حاضر در این تجمع به ایلنا گفت:

سال ۱۴۰۵، آخرین سال اجرای قانون متناسب سازی حقوق بازنشستگان است که ذیل ماده ۲۸ قانون پنج ساله هفتم پیشرفت کشور به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده و بر اساس آن صندوق های بازنشستگی مکلف شدند طی سه سال (از ۱۴۰۳ تا ۱۴۰۵)، سال اول، ۴۰ درصد و سال های دوم و سوم، هر کدام ۳۰ درصد حقوق بازنشستگان را برای رسیدن در ۹۰ درصد نسبت مستمری زمان برقراری، متناسب سازی کنند؛ که در صندوق فولاد پرداخت ۳۰ درصد آخر با تأخیر مواجه شده است.

افزوده بخش دیگری از مشکلات بازنشستگان فولاد اصفهان در خصوص درمان است که از ابتدای سال جاری همچنان با مشکل روبرو هستیم و علیرغم پی گیری های زیاد هنوز این مشکلات استمرار دارد.

۱. اجرای کامل وبدون نقص «قانون بیمه کارگران ساختمانی». ۲. احیای واقعی امنیت شغلی برای پایان دادن به بلا تکلیفی کارگران. ۳. اتخاذ سیاست های ملموس و معنادار جهت حفظ قدرت خرید جامعه کارگری. وی در پایان تأکید کرد: بدون تردید کارگران ساختمانی که بار اصلی تولید و آبادانی کشور را بر دوش می کشند، شایسته برخورداری از حقوق قانونی و حمایت های واقعی هستند و نباید اجازه داد دغدغه های معیشتی به کابوس روزمره این قشر تبدیل شود.

رئیس انجمن صنفی گچکاران استان قم با انتقاد از وضعیت معیشتی و بی توجهی به امنیت شغلی کارگران، تأکید کرد: کارگرانی که ستون اصلی توسعه کشور هستند، نباید هر روز نگران فرادی خود باشند.

داود کشوری با اشاره به شرایط دشوار جامعه کارگری در حوزه ساخت وساز به ایلنا گفت: دولت باید پاسخگو باشد که چرا با وجود نقش کلیدی کارگران در عرصه تولید و عمران کشور، این قشر زحمتکش همچنان درگیر مشکلات اولیه معیشتی، بیمه و فقدان امنیت شغلی است.

رئیس انجمن صنفی گچکاران استان قم با تصریح بر اینکه «کارگران دیگر توان شنیدن وعده های تکراری را ندارند»، افزود: وقتی هزینه های زندگی با سرعت سرسام آوری افزایش می یابد اما دستمزدها و حمایت های اجتماعی متناسب با آن رشد نمی کند، نتیجه ی محتوم آن، تحت فشار قرار گرفتن سفره های خانواده های کارگری است. در شرایط فعلی، جامعه کارگری بیش از هر زمان دیگری به «اقدام عملی» نیاز دارد، نه ارائه امال های شعاری. کشوری در بخش دیگری از اظهارات خود، محوره های اصلی انتظارات کارگران ساختمانی را بر شمرده و اظهار داشت: دولت باید به جای تکیه بر شعار، برای سه محور اصلی بر نامه ی روشن و قابل اجرا ارائه دهد: